

Riigil raha küll!

Keskerakond kärbiks riigiettevõtete juhtide töötasusid

Keskerakonna fraktsioon algatas Riigikogu esimesel töönädalal juba kolmandat korda riigivara seaduse muutmise eelnõu, mis seab riigiettevõtete ja sihtasutuste juhatuse liikmete töötasule piirmäära 6000 eurot kuus (kroonides ligi 94 000).

Fraktsiooni esimees Kadri Simson kommenteeris eelnõu esitamist: praegu on olukord, kus Eesti riigipea ametipalk on väiksem kui mõnel riigi otsustusõigusega äriühingu juhatuse liikmel. Eelnõu jõustumisel seaduseks aga tagatakse, et Vabariigi Presidendi ametipalk koos esindustasuga oleks piir, millest riigiettevõtete ja riigi asutatud sihtasutuste juhatuse liikmed ei teeniks rohkem.

"Ettevõtte juhi palk peab olema vastavuses vastutusega. Põhiseaduse järgi on kõige kõrgem vastutus Vabariigi Presidendil. Riigiettevõtete juhtide palgad tõusid ka majanduskriisi ajal, mil töötajate enamiku palku vähendati või külmutati. Nii riivati inimeste õiglustunnet, ning seetõttu tuleb ka riigiettevõtetal näidata üles solidaarsust ja kärpida kõrgustesse kerkinud juhatuse liikmete tasusid," rääkis Simson. Riigiettevõtte juhi palka on tõstetud ajal, mil ülejäänud töötajate palgad on jäänud samaks või vähenenud. Näiteks Eesti Raudtee juhi Kaido Simmermanni tasu suurenes 2010. aastal 14% ja talle maksti 280 000 krooni ka lisatasu. Raudteelaste palk mullu ei tõusnud ning ettevõtetel ei ole ka käesolevaks aastaks oma töötajate palgatõusuks vahendeid ette nähtud.

LOE VEEL lk 4-5

Riigifirmade juhtide kosmilised palgad 2010

Sandor Liive Eesti Energia juht	157120 eur
Margus Kaasik Eesti Energia finantsjuht	107401 eur
Kaido Simmermann Eesti Raudtee juht	125267 eur
Ain Kaljurand Tallinna Sadama juht	89476 eur
Allan Kiil Tallinna Sadama juhatuse teine liige	74 777 eur
Taavi Veskimägi Eleringi juhatuse esimees	78 931 eur
Jaak Saarniit Riigi Kinnisvara AS juhatuse esimees	70 654 eur
Peeter Vään Eesti Lootsi juhatuse esimees	72 623 eur
Aigar Kallas Riigimetsa Majandamise Keskuse (RMK) juhatuse esimees	69 536 eur
Rein Loik Tallinna Lennujaama juhatuse esimees	55 220 eur
Heiki Kranich Eesti Loto juht	52 738 eur
Ahti Kallaste Eesti Posti juhatuse esimees	50 246 eur
Kalev Aun Keskkonnainvesteeringute Keskuse (KIK) juhatuse liige	42 395 eur

MIS LIIG, SEE LIIG: Mõnede riigiettevõtete ja sihtasutuste juhatuse liikmete 2010. aasta töötasud. Siin pole nimetatud kaugeltki kõiki juhte ega kõiki nõukogude liikmeid. ETV Foorumi saates kinnitas Tallinna Lennujaama nõukogu liige reformierakondlane Arto Aas, et lennujaamas vähendati ka juhtide palku võrreldes 2009. aastaga.

Pühapäeval on Soomes parlamendivalimised

Soomlased valivad oma Etuskunna 200 saadikut

Otsekui Väinö Linna kuulsa romaani "Siin Põhjatähe all" igisoomlaslikud põhitegelased Jussi ja Antto Laurila oma põhjatus soos, nii püüab Soome tänasel ebatasasel poliitmaastikul kuivale ja kõrgemale jõuda poliitilise jõu "Põlissoomlased" värvikas liider Timo Soini. Ega tal kerge ole, sest viimase rahvaküsitluse järgi kipub Soini populistlikuks tembeldatud erakond n-ö suurte parteide seas neljandaks jääma. Ent mine sedagi tea.

ENN EESMAA
Riigikogu liige

Kui telekanalil MTV3 peeti parteiliidrite debatti, tunnistasid vaatajad 48-aastase Soini parimaks väitlejaks juba enne telesaate algust! Ta on üks

isemeelne sarmikas poliitik. Usutunnistusest katoliiklane. Vaatamata aastatepikkusele poliitilisele karjäärile siiski vaid Euroopa Parlamendi liige jätkab umbes sama liini, mille poolest oli kuulus läinud sajandi Soome poliitpopulis-

tide kroonimata kuningas Veikko Vennamo.

Soini kritiseerib Euroopa Liitu

Eelmistel Soome presidendivalimistel kandideerinud Timo Soini oli Euroopa Liidu karmimaid kritiseerijaid, kes ennustas, et järgmisena langeb majanduskriisi Itaalia ja et euro nõrgeneb koos üldise majanduskitsikuse süvenemisega ning oli kategooriliselt vastu stabiilsusmehhanismi rakendamisele hättasattunud euroriikide abistamiseks. Seepärast on paljud Soome majandus-

juhid *Kauppalehti* andmetel avaldanud koguni kartust Soini erakonna võimaliku võidu pärast, mis nende arvates võiks Põlissoomlaste maksu-uuduskava teostumise korral pidurdada nii üksikfirmade kui ka kogu Soome majandustõusu. Tegelikult ongi üsna raske ennustada Soini erakonna võitu 17. aprilli üldvalimistel. Ta ise saab kindlasti tavapäraselt üllis suure hääletasaagi, ent partei triumfiks sellest vast ei piisa. Viimase rahvaküsitluse andmetel on suurimad võiduvõimalused hoopis tänastel koa-

litsioonipartneritel – parempoolse Koonderakonna ja peaministri Keskpartei esindajatel. Seis on ülipõnev, sest Jyrki Kataise erakonna (Koond) edumAAD on vaid 0,1% Mari Kiviniemi (Kesk) partei ees. Kolmandat kohta hoiab Jutta Urpilaise juhitud suurim opositsioonierakond Sotsiaaldemokraatlik Partei. Vahe esimese ja neljanda partei toetusel on vaid 3,7%! (andmed 10.04 seisuga.) Eelhääletus on lõppenud, seega umbes 40% häälest on antud. Valimisjaoskondi on tänavu

rohkem kui kunagi varem, hääletada saab ka kaubanduskeskustes ja raamatukogudes.

Debattides partnereid austatakse

Meeldiv on jälgida valimisdebate Soome meedias. Kuigi esineb ka agressiivseid erandeid ja ebaetiliselt, argumenteerimata isiklikke ründeid, on parteiliidrid ajakirjanike küsimustele vastates asjalikud ja partnereid austavad.

Loe veel lk 3!

Juhtkiri

Parempoolsete
pealetung
Lääne-VirumaalSIRET KOTKA
Väike-Maarja vallavolikogu liige

Möödunud suvel tõrjusid Reformierakond ja IRL seni Rakveres võimul olnud sotsiaaldemokraadid. Sellega kaotasid sotsid oma linnaeap - Rannar Vassiljevi.

Nädala eest jõudis järg Väike-Maarja keskerakondlasest vallavanema Urmas Tamme kätte. Taaskord olid võimupöörde eestvedajaks IRL ja Reformierakond. Ent sel korral võeti kampa ka kohalikud rahvaliidlased. Väike-Maarjas oli Keskerakonna ja Rahvaliidu koalitsioon püsinud aastast 2005. Miks see liit äkitselt lagunes? Sellele küsimusele annavad rahvaliidlased väga ebamäärasteid vastuseid. Selgeks on saanud vaid üks - Väike-Maarja rahvaliidlased tahtsid koalitsiooni lammutada iga hinna eest, maksu mis maksab. Mis oli sel juhul auhinnaks?

On kaks hüpoteesi. Esiteks, maal inimesed teinekord eelistavad erakondlikule kuuluvusele nn vanade sõprade ringi. Aastaid on räägitud juttu sellest, et Väike-Maarjas ei ole asju kõige õigemal viisil aetud. Nende juttude selgekssamiseks kutsus vallavanem Tamm valda sisekontrolli.

Eelmise aasta lõpul avastaski Tamm sisekontrolli auditit lugedes, et Väike-Maarja kunagised vallajuhid on toime pannud kriminaalse teo, mille juured ulatuvad 2001. aastasse. Toonane vallavanem Sven Kesler (IRL) andis valla kruusakarjääris maa tasuta kasutamise lepingu kohalikele ettevõtjale Jaanus Kullile. Kesler andis Kulli firmale "Antares" selleks loa ainuiskulise korraldusega, kuigi vaja oleks olnud vallavolikogu otsust. Sel ajal oli vallavolikogu esimehe koht rahvaliidlaste käes, kuid seaduserikkumisest välja ei tehtud. "Antares" sai kaevanduse valla tasuta, kuid vald pidi sellele ettevõttele maksma kruusa eest, mida karjäärist tänavate ja teede heakor-rastamiseks tarniti. On välja arvestatud, et Kull teenis valla arvelt kasumit ligi 6 miljonit krooni, mis vallaelarvet arvestades on ikka üüratu summa.

KESKMÖTE
Eeskätt pettusime oma senises partneris Rahvaliidus, kellega on aastaid Väike-Maarjas koostööd tehtud.

Tamm andis asja politseisse ja algatati kriminaalasi. Politsei nõuab aga uurimise käigus ju vallavalitsuselt täiendavat teavet. Nüüd oligi vaja uut

vallavanemat, kes ütles, et mingeid seaduserikkumisi ei ole olnud ja "Antares" on igati puhas firma. Küllap loodetakse ka sellele, et siseminister on IRL-ist ja kui see partei koalitsiooni kaasa tõmmatakse, siis võib ka õiguskaitseorganitelt loota leebemat suhtumist.

Teine hüpotees. Rahvaliidlased on end maha müünud parempoolsetele ja otsivad endale uut kodu. Seda kinnitab kuuldes, et Väike-Maarja juhtiv rahvaliidlastest ärimees Rein Möldre on erakonnast välja astunud. Lisaks on Möldre mulle isiklikult kinnitanud, et Rahvaliidul pole enam mõtet ja et see erakond tuleks laiali saata. Alguses mõtlesin, et seal taga on Möldre ärimehelik mõtlemine. Möödunud nädalal jõudis mu kõrvu aga uudis, et tänane Rahvaliidu esimees ja Rakke vallavanem Andrus Blok on samuti kirjutanud Rahvaliidust lahkumise avalduse?! Võib-olla on siis Bloki uue kodu hinnaks see, et peab endaga kaasa võtma kõik oma paremad pojad ning mängima ümber koalitsioonid valdades, kus võimalik. Väike-Maarjas oli see võimalik. Sama käekirjamustri tõttu kaotas ka Rannar Vassiljev Rakvere linnaeap koha, kui osa sotsi jooksis Reformierakonda üle, kuna seal pakuti rohkem.

Väike-Maarja vallal läks vallavanem Urmas Tamme juhtimisel hästi. Võrreldes ümberkaudsete kohalike omavalitsustega oli meie valla eelarve plussis. Sel ja järgmisel aastal on vallas erinevate kooli- ja spordihoonete ning rahvamajade täielik või osaline remont. Parempoolset võtsid vallajuhtimise õigel ajal üle - nüüd, kus keskerakondlaste poolt on raske töö tehtud, on hea ja mugav renoveeritud hooned enda arvele kirjutada.

Keskerakonnale tuleb Väike-Maarjas opositsiooni minek sügava pettumusena. Eeskätt pettusime oma senises partneris Rahvaliidus, kellega aastaid on koostööd tehtud ja ühiselt vallarahvast parempoolsete vastu kaitstud. Julgustame inimesi, kes on meid valimistel toetanud, et Keskerakond Väike-Maarjas ei kao kuhugi ja seisab ka tulevikus valla-rahva eest nii kuidas suudame. See roll, mida seni Väike-Maarjas täitsid Keskerakond ja Rahvaliid ühiselt, tuleb nüüd Keskerakonnal üksi oma õlgadele võtta. Küllap saame hakkama!

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde	urmi@kesknadal.ee	6 274 583
Poliitikatoimetaja Ivari Vee	ivari@kesknadal.ee	6 274 573
Uudistejuht Indrek Veiserik	indrek@kesknadal.ee	6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim	tiit@kesknadal.ee	

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalal ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Veerpalu ja Savisaar, faktid ja usk

Postimees võrdles ise esimeses juhtkirjas (8. aprillil) Savisaare ja Veerpalu juhtumi kajastamist jutuga, et karmi, kuid õiglase kõigeväelise meediakohtu ees on kõik võrdsed. Tegelikult on muidugi vaks vahet, kas Postimees on Savisaart trampiva tankikolonni eesotsas, komandopunktis Ansip ja julgestuseks kaitsepolitsei, või ollakse lihtsalt üksik partisan (või metsavend, kui soovite) vaenulikus ümbruses, vastaseks muud meediakanalid ja rahva üleüldine pahameel.

Postimehe väljaandjal Mart Kadastikul on 9. aprilli lehes suurepärase tsitaat: "Netiajastul on surve ajakirjanikele tohutult kasvanud. Kuidas peaksid nad vastu pidama? Väsimatult meelde tuletades ajakirjanduse kolme ülesannet: fakti esitamine, tõe otsimine (fakt ise pahatihti ei ava tõde), teise poole ärakuulamine. Ajakirjanduse töö ei ole levitada usku."

Ometi Savisaare juhtumist justnimelt ja peamiselt just usu kuulutamiseks Postimees tegeles. Uudistereporter Tuuli Kochi kolumn "Tahaksin uskuda" ütles selle ka otsesõnu välja. Savisaare ründamiseks puudusid faktid, oli ainult usk. Veerpalu ründamiseks on olemas faktid, aga usku pole. Selles ongi erinevus. Selles ongi meedia probleem praegu.

Usukuulutamise jätkab ka 12. aprilli Postimees, Mikk Salu pealkirja all "Mina ei usu" (arvab, et Veerpalu ikka tegi sulgi) ja Aune Past pealkirja all "Usun Andrust" (arvab, et Andrus on õige mees). Ajaleht ei erinegi enam Singer-Vingeri laulust: "u-usun, ei u-usu, ma u-usun, ei u-usu, kui ainult kät-tega katsuda saa-aks".

Sotside peasekretäriks Rannar Vassiljev?

Kesknädalani on jõudnud signaal, et Sotsiaaldemokraatliku Erakonna peasekretäriks saab endine Rakvere linnaeap Rannar Vassiljev (pildil). SDE senine peasekretär Kalvi Kõva valiti Kagu-Eestist 2889 häälega tagasi Riigikogusse. Vassiljev on samuti Riigikogu liige ning sai Lääne-Virumaalt 1960 häält.

Ka Reformierakond nimetas justiitsministriks siirdunud Kristen Michali asemele uue peasekretäri - selleks sai Martin Kukki.

HIIBUSE NÄDAL

...JA KASUM MAKSUVABALT MUUDKUI LÄHEB!

Kolme eurokuuga kadus 1404 töökohta

Tänaseks oleme 102 päeva kasutanud oma krooni asemel eurot. Suure suuga lubatud kasu pole märgata. Kahjud on seevastu ilmsed: hinnatõus, nõrk siseturg, kaduvad töökohad, pankrotistuvad ettevõtted. Kas mäletate - euro pidi tooma meile majanduskasvu, uued töökohad ja rohked välisinvesteeringud?

Haigekassa avaldas andmed sotsiaalkindlustatute kohta. Selgub, et 31. märtsi seisuga oli Eestis 564529 kindlustatut ehk töökohaga inimest. See on 1404 töötavat inimest vähem kui krooni viimasel käibeloleku päeval, 31. detsembril 2010. Võrreldes 2009. aasta 31. detsembriga on see 4148 töökohta vähem kui tookordne 568677 ravikindlustatud töötajat. Kuidas ka ei püüaks uskuda juttu majanduskriisi lõppemisest ja euro positiivsest mõjust majandusele, siis jätkuvas langustrendis tööhõive ei anna selleks põhjust. Pole üllatav, et eestlased said Soomes suurimaks võõrvähemuseks ja internetis levib näiteks selline huumor: "Eestlane läheb koos perega välismaale elama. Tollis leitakse tema juurest kaht sorti tablette. Ühed on peavalu vastu, teised hambavalu vastu. Siis leiab tolliametnik Ansipi pildi. "Mille jaoks sul see on?" - "Koduigatsuse vastu."

Maamüük: pärisorjus asendus laenuorjusega

Kaspar Rammo Iseseisvuspartei tuletab meelde, et 1. maist kaovad viimased põllumajandus- ja metsamaa müügi piirangud välismaalastele ning välisspekulandid võivad hakata meie odavat maad hulgi kokku ostma. Rammo hinnangul kaovad piirangud maa müügile eestlastele majanduslikult väga ebasobival ajal. Maa hind on väga madal võrreldes isegi Ida-Euroopaga, rääkimata Lääne-Euroopast. Probleemiks on meie väga madal palgatase ja vaesus, mis tekitab surve müüa oma maa ja mets maha võileivahinna eest, et saada ajutistki leevendust majanduslikele raskustele. See kõik võimaldab välismaistel kokkuostjatel minimaalsete kuludega suuri põllumaa- ja metsamasiive omandada. Jõuame tagasi 19. sajandisse, kus eestlane on isiklikult vaba, aga maa ei kuulu talle, vaid välismaalastest mõisnikele. 1816/1819 ja 1856. aasta talurahvaseadustega vabastati talurahvas orjusest ja sealtaalt olid nad isiklikult vabad. Neid ei tohtinud enam müüa, vahetada, osta ega mõisniku suva järgi kasutada. Aga maa jäi mõisnike lobitöö tulemusel nende omandusse. Seega, kui talumees tahtis saada oma talu pärisperemeheks, tuli see mõisnikult välja osta. Enamus tegi seda laenude abil, sageli maksid laenu nii isa kui poeg mitme põlvkonna vältel. Pärisorjus asendus laenuorjusega! Aga mis tänasel päeval teisisi on? Laenuorjusest me üle ei saa. Eesti võlg ületab juba 19 299 910 000 EUR ja iga eestimaalase osa sellest on üle 15 600 EUR. Rammo küsib, kas eestlase roll on jälle omaenda kodumaal seista teeristil ja mängida möödasõitvatele välisrühadele aborigeeni?

Norra ajaleht Post

Iga rahva vaimse seisundi määravad tema suurmeeste eeskujud. Paul Keres, Jakob Hurt, Jaan Poska, Jüri Vilms, Anton Hansen-Tammsaare jpt silmapaistvad minevikumehed on oma tööd tehes eestlastele andnud vajalikku enesekindlust ja väärikust. Ilma kuulsust, raha ja au otseselt taotlemata suutsid nad korda saata ajaloolisi tegusid.

INDREK VEISERIK

Seda enam tuleb meil kaitsta elusolevate au. Näiteks on lauljatest Marko Matverest ja Jaan Tättest juba tehtud pankade, mobiilifirmade jt suurfirmade brändi osad, mille üle ei saa rõõmustada. Tätte laulude ürg-eestlaslik sõnum läheb üha enam kaotsi, mida mõõdutundumalt ta reklaamides ja promooturites üles astub. Neeme Järvi, kes polnud nõus reformierakondlasest endise kultuuriministri Laine Jänese diktaadile alluma, sunniti Eestist vihaga lahkuma. Kord jõudis Andrus Veerpalu kätte. Eesti Suusaliit nautis aastaid Veerpalu ande ja tööga teenitud rekordite vilju. Nüüd, kus Veerpalu on sattunud dopingusüüdistuse kirve alla, ei kaitse teda peale facebooki-eestlaste enam eriti keegi. Veerpalust halvustavalt kirjutatud Postimees on viimasel ajal järjepanu alandanud Eestile au ja kuulsust toonud inimesi, näiteks ka endist Rahvarinde juhti Edgar Savisaart ning Jänese-skandaaliga seoses ka Neeme Järvit. Postimees ei käitunud kvaliteetlehenä, kui avaldas 2. aprillil Tuuli Kochi ja Peep Pahvi üllitise "Andrus Veerpalu ja doping: hästi hoitud saladus või laim?". Pahv väidab, et kirjutatakse "Veerpalu juhtumist" tõe huvides. Postimees vahendas ka välismaa sportlaste ja meediaväljaannete Veerpalu-vastaseid kommentaare. Miks seesama Postimees ei kajastanud Neeme Järvi puhkenud skandaali ajal välismaa meedia levinud kommentaare sellest, kui alatult maestroga sünnimaal ümber käidi? Postimees on aastaid vaikinud

Pühapäeval on Soomes parlamendivalimised

Partei	Valimised 2007	Jaanu ar 2010	Veebruar 2010	Märts 2010	Aprill 2010	Mai 2010	Juuni 2010	Juuli 2010	August 2010	September 2010	Oktoober 2010	November 2010	Detsember 2010
Soome Keskerakond	23,1 %	20,7 %	19,6 %	20,7 %	20,6 %	18,6 %	19,2 %	19,7 %	19,7 %	19,0 %	17,6 %	18,6 %	18,2 %
Rahvuslik Koonderakond	22,3 %	23,2 %	23,6 %	22,9 %	22,7 %	23,0 %	21,9 %	23,0 %	22,8 %	21,9 %	21,7 %	21,1 %	20,9 %
Sotsiaaldemokraatlik Partei	21,4 %	21,0 %	21,2 %	21,2 %	21,3 %	21,3 %	21,1 %	20,5 %	20,4 %	19,8 %	19,1 %	18,4 %	18,3 %
Vasakliit	8,8 %	8,1 %	8,3 %	8,0 %	7,6 %	7,7 %	8,1 %	7,8 %	7,5 %	7,2 %	7,8 %	7,9 %	8,0 %
Roheline Liit	8,5 %	10,1 %	10,4 %	10,4 %	10,3 %	10,3 %	10,6 %	9,5 %	9,2 %	9,9 %	9,7 %	9,1 %	8,8 %
Kristlikud Demokraadid	4,9 %	4,6 %	4,3 %	4,3 %	4,8 %	4,2 %	4,2 %	4,3 %	3,9 %	4,4 %	4,6 %	4,5 %	5,0 %
Rootsi Rahvapartei	4,6 %	4,1 %	4,1 %	4,0 %	3,6 %	3,7 %	3,9 %	4,0 %	4,4 %	3,9 %	4,2 %	4,0 %	4,2 %
Perussuomalaiset	4,1 %	6,4 %	6,3 %	6,8 %	7,8 %	9,6 %	9,8 %	10,1 %	10,7 %	12,5 %	14,3 %	14,9 %	15,4 %

PÕHJANAABRID VALIMISTE EEL: Tabel (Wikipedia) näitab Soome parteide toetuse kõikumist viimase nelja aasta jooksul. Eriti hästi paistab silma Põlissoomlaste pidev tõus. 12. aprillil lisandusid uued andmed: Põlissoomlaste toetus on langemas ja nad on hetkel 16,9% neljandal kohal. Helsingin Sanomat teatas eile, et kolm esimest on Koonderakond (20,2%), Sotsiaaldemokraadid (18%) ja Keskerakond (17,9%). Vahed on siiski üliminimaalsed!

Algus esilehel

Saatejuhid paistavad silma erudeerituse ja erapooletusega, jäämata igavaks ja ettearvatuks. Loomulikult ei räägi keegi rootsikeelsest valijaist, vaid ikka Soome kodanikest, kel kõigil samad õigused nii põhiseaduses kui ka igapäevaelus.

Kahjuks ei näe me Eestis enam MTV3 ja Nelose kanali saateid. Seepärast on tavajärgijal raske hinnata valimisreклаami taset teles. Nagu Soomes tavaks, on reklaam selgi aastal asjalikult välja peetud, vastaste altvõrdandamist üldjuhul ei harrastata, sest tulevikus võidakse ju olla koalitsioonipartnerid. Loomulikult pole ühtegi

erakonda ei meedia ega ühiskonna poolt vihjamisigi, veel vähem avalikult, kuulutatud paariaparteiks. Hüsteerilisust Soome poliitmaastikul kohtab üliharva, nagu demokraatiamaale kohane. Mõni küll räägib tänagi veel soometumisest, kuid Venemaa suurima parteiga harrastavad erakondadevahelist koostööd nii Koonderakond kui ka Keskerakond. Soomlaste enamus arvates on see iseenesest mõistetav, kuna majanduslikult on heanaaberlikud suhted kasulikud.

Ees ka presidendi-valimised

Soome parlamendivalimised

on suuresti mõjutatud ka lähenevatest presidendivalimistest. Nii mõnigi kandidaat kohtub laiema valijaskonnaga kui parlamendivalimisteks vaja. Ennekõike käib see presidendiks pürgivate tipp-poliitikute kohta.

Heaks näiteks on poliitveteran, minister Paavo Väyrynen, kes äsja käis lühivisiidil Iraagis ja kohtus sealsete liidritega. Presidendivalimiste soosik, Soome Eduskunna esimees Sauli Niinistö teatavasti loobus aprillivalimistest, keskendudes riigipea valimisele. Presidendivalimised suurendasid ja täpsustasid kindlasti ka väitlusteemade valikut. Soomel läheb praegu hästi. Riigi sisemajanduse kogupro-

dukt kasvas jaanuaris aastavõrdluses koguni 6,1%. Ent on probleeme. Töötus on üsna suur. Kohe peaks kahenädalast streiki alustama metsatööstuskontserni UPM kontoritöötajad, mis seiskaks selle suurfirma ja kogu Soome heaolule olulised paberitehased.

Pärast valimisi tööd alustavat valitsust ootab kuhjunud majandus- ja sotsiaalprobleemide analüüs ning tegevuskavade koostamine. Soome majanduskriisi osutas muu hulgas globaalsete keskkonnaprobleemide otsesele mõjule. Kuna elektroonikatööstusel ei lähe enam nii hästi, tuleb hoolitseda majanduskasvu uute stiimulite ja liidrite eest. Soomegi elanikkond vananeb,

Soini

PESSIMISTLIK: Eelmisel Soome presidendivalimistel kandideerinud Timo Soini oli Euroopa Liidu karmimaid kritiseerijaid, kes ennustas, et järgmisena langeb majanduskriisi Itaalia ja et euro nõrgeneb koos üldise majanduskitsikuse süvenemisega.

mis omakorda toob kaasa erinevaid muresid. Õnneks on soomlased selles sektoris ülejäänud maailmaga võrreldes tüki maad soodsamas olukorras, kuid heaoluühiskonna jätkumise tagamine nõuab neilki sihikindlust ja suuremaid finantseraldisi.

Samas pole neil võimalik riiklikke kulusid suurendada. Rohkendama peab tulusid. Tõsiseid otsuseid nõuavad mitu suurt raha nõudvat ammu algatatud pikaajalist programmi, mille aktuaalsust on aeg suuresti kahandanud. Kõik see ja rohkemgi peab

mahtuma uue valitsuse töökavva, mida pole kerge koostada, eriti kui koalitsiooni kuulub rohkem kui kaks erakonda.

Lähiaegade taktikat peab suunama pikemaajaline strateegia ning selle paikasobitamine on raske ülesanne nii rikaste kui ka vaesemate riikide liidritele. Siin on erakordselt tähtis roll parlamendil, kus on esindatud ka valitsuskoalitsiooni mitte kuuluvad erakonnad.

Soome Eduskunna 200. saadiku nimes ja poliitiline kuuluvus selgub pühapäeva hilisõhtul.

imees teenib oma peremehi

EI UNUNE: Andrus ja Kristiina koos Edgar Savisaarega 2006. aasta jõulukaardil. Savisaar ühines Facebookis kommuuniga "Usume Andrus Veerpalu".

parempoolsete poliitikute korruptsioonijuhtumitest, millest Kesknädal on kirjutanud ja koguni raamatu avaldanud. Postimehe seismine tõe eest on silmakirjalik ja valikuline, sõltudes norralastest omanike ja väljaandjate erakondlikest eelistustest. Kui norrakate huvides on maatas teha meie suusakuulus, siis Postimees täidab korraldust kuulekalt. See, et WADA-s (rahvusvaheline antidopingu assotsiatsioon) on suur sõnaõigus just norralastel, on ju teada. Ajalehe nimi, mis viitaks justkui eesti ajakirjanduse aja-

loole ja postipapa Jannsenile, on vaid suitsukate. Sõltumata sellest, et Postimehes töötab mitmeid tublisid ajakirjanikke, teenib karmis finantsvõitluses leht siiski laiemalt välisandate majandushuve, kartmata omaenda rahva sügavamate tunnetega vastuollu minna.

Norrad on pikki aastaid kaudestanud Veerpalu, kes tegi mehetegusid, napsates Norra suusatajate eest säravaimaid tiitleid. Kesknädal ühineb nendega, kes usuvad Andrus Veerpalu. See pole religioosus, millega meid üritatakse sil-

distada, vaid eestlaseks olemine. On võimatu leida motivatsiooni, mis sundis Veerpalu karjääri viimseks suurstartiks dopingut tarvitama. Kuidas Veerpalu alandamine nii Suusaliidus, treeningmeeskonnas (?) ning eriti meedias lõpeb, näitab tulevik. Norralaste võidurõõmu ja Postimehe süstemaatilise Eesti eeskujude mahatampimise saatel on taas üks väga kallis kangeline porri surutud. Võttes rahvalt tema kangelased, võtad rahvalt moraali, ja saad tema üle valitsema.

Kas Schibsted on läinud Eestis liiale?

Kõigepealt Wikileaks'i asutaja Julian Assange'i tagant varastatud niigi kaheldava eetilise väärtusega memode sokutamine Postimehesse, siis katse nn idarahaskandaaliga mõjutada valimistulemusi ja lõpuks turmtuli Eesti tippsportlase pihta. Tekib küsimus, kas Eesti meediaturul valitseva positsiooni saavutanud Schibsted on läinud, kuidas nüüd viisakalt öelda, tibia liiale.

Postimehe abil on Schibsted ehk Norra kapital kindlustanud omale teed Eesti majanduses: lihtsa vaevaga on alla neelatud kogu kaubandus, mida valitseb veel hiljutise Norra osalusega ICA (Rimi ja Säästumarketi poed), ühtlasi haldas seesama ICA Norra riigifirma Statoili teenindusjaamu. Muide, Eestis on Statoili turuosa ligi 30%, mis on isegi suurem kui firma emamaal Norras.

Eesti suuremad kinnisvaraobjektid, näiteks Olümpia hotell ja Ülemiste kaubanduskeskus Tallinnas kuuluvad Norra kinnisvaragigantide Linstow. Hiljuti ostis Norra tööstusgigant Orkla Eesti tuntuima tehase ja kaubamärgi, kommivabriku Kalev, pärast seda kui vabriku eelmine omanik Oliver Kruuda oli meedias sõelapõhjaks tulistatud. Kunagise Eesti au ja uhkuse, Eesti Merelaevanduse koos väärtuslike kalapüügilubadega pistis võileivahinna eest taskusse Norra laevandusfirma Tschudi & Eitzen, jättes laevafirma võlad Eesti riigi kanda. Kas teadsite, et Pakri, Vanaküla ja Tooma tuulikuparkide omanik on Norra energifirma Vardar? Kuidas see Lenini järgi oligi revolutsiooni ajal, mida on vaja võimu ülevõtmiseks: telegraaf ja side (tänapäevases mõistes meedia), transport (kütu) ning elektrijaamad.

Norra kapitali heal käekäigul ja edenemisel hoiab teraselt silma peal Postimees. Nüüd on viimaks ette võetud ka Eesti sport, mis kolinal vetsupotist alla lasti, kõikide norrakate rõõmuks.

Ning last but not least, Vene-vastase meelusega Eesti on mugav tööriist Norrale, kes veab parasjagu Venemaaga vägikaigast Põhja-Jäämere rammusate naftavarude kasutuselevõtuks. Kaalul on triljonid dollarid ja mis see väike konfliktike siis Venemaa positsioonide nõrgestamiseks ära pole korraldada, parem veel kui võõral maal ja võõraste kätega. Igal juhul on näha, et Norra seisab igal rindel oma rahvuslike huvide eest. Arusaamatuks jääb aga, mis on Eesti rahvuslike huvid ja kas neid üldse on, lisaks norralaste tentsikukuks ja peksukotiks olemisele muidugi mõista.

Väljavõte blogist <http://innojaairja.blogspot.com/>

Tartu üritused

Kolmapäeval, 13. aprillil kell 14 arutleme Tartu haridusosakonna saalis (Raekoja plats 12) dr **Peeter Laasikuga** tervisest ja tervishoiust.

Neljapäeval, 14. aprillil kell 14 võtab tartlasi Keskerakonna büroos (Ülikooli 12) vastu jurist **Marjo Antik**. Registreerimine telefonil 55 682 756.

Terased mõtted

"Postimees võiks järgmiseks uurida, miks Norra naissuusataja (Marit Björgen - Toim.) võib kasutada astmaravimeid ja kogu aeg võita. On ju olemas ka paraolümpia, kus tema peaks võistlema, kui ta nii haige on nagu räägitakse." PM kommentaarid 09.04.2011 14:38

*

"Vaevalt, et Andrus poeg Norrast miski Kochiga ühte riiki elama tuleks." Olev Tõnu Oja Facebookis 7.04 arutledes Andrus Veerpalu juhtumi järelmiste üle.

Kellele masu, kellele kasu ehk riigilehma on ülipalkadega hea lüpsa

1. aprillil vapustas avalikkust uudis, et kuuldavasti Euroopa Liidu ühe vaeseima liikme Eesti riigifirmade juhid saavad jätkuvalt, vaatamata ülemaailm- sele majanduskriisile ja isamaa enda masule ülikõrgeid töötasusid, millest kõrgeim, 13 100 EUR kuus (Eesti Energia juhi Sandor Liive oma) ulatub 18 korda üle keskmise palga (810 EUR). Kas tema tööpäev ka 18 korda pikem on, pole teada.

URMI REINDE
urmi@kesknadal.ee

Vt algus esilehel!

Jah, tõesti, pole vaja minna isiklikuks – küsimus pole ühes Sandoris või Sandris. Küsimus on riigi lugupidamises iseenda ja oma tööka rahva vastu. Riigifirmade juhtide palgad või töötasud või nõukoguliikmete tasud või sissetulekud, olgu mis nad siis parajasti on, kasvasid jätkuva kriisi aastal – ajal, kui ülejäänud töötav elanikkond võis palgatõusust vaid unistada. Pigem vastupidi, töötajate palga 10- või 20-protsendised kärped olid tavalised ja palgade taastamisest endisele tasemele pole seni midagi kuulda. Rääkimata neist kümneist tuhandeist, kes parema palga järele võõrsile siirdusid.

Kellele teelusikaga, kellele toobriga

Avalikustatud riigifirmajuhtide masendavalt ebamoraalsed palgad tekitasid paar päeva laine- tust klikimaailmas, natuke kiruti seltskondades, ja nüüdseks on kogu teema unustatud. Mõni püüdis küll vilkalt kannuseid teenida ja suure- palgaliste ees pageda, kuulutades need inimesed peaaegu ainsateks vastutusvõimelisteks kodanikeks riigis, kuid laiadele hulkadele on need palganumbrid siiski häirekellaks ühiskonna- nas üha süvenevast tasakaalutusest ja ebaõig- lusest. Suurpalkade hukkamõistmisel pole mis- kit pistmist kadedusega või teise rahakotti pii- lumisega, vaid pigem aususe ja õigluse taot- lemise. Miks kusagil arvatakse, et ühed vääri- vad ühisest katlast tasu teelusikaga mõõtes, teised aga toobritega kallates? Euroopa Liidu healoluriikides ei saa selline suhtu- mine kõne alla tulla – kui keskmine palk on ikka kolm tuhat eurot, millega keskklass üsna hästi toime tuleb, ja kõrgemad spetsialistid teenivad 4000–5000 eurot (näiteks koolijuhid), siis mahuvad ka riigiettevõtete juhid n-õ hin- naklassi ja kedagi nende rahakott ei huvita – sest endal on kõik korras. Kui aga meie alla

1000-eurosest keskmisest palgast ei saa korra- lik tööinimene enam püsimumaxidki tasunud (eluase, autoliising, laste koolikulud, söök, riided, tervishoid), siis on kuri karjas.

Finantskirjaoskus tõuseks koos palgaga

Uuringufirma Faktum Ariko uuringutejuht Ka- lev Petti ütleski juba, et Eesti ühiskond on haa- vatav, sest sissetulekute ja elamiskulude suhe on piiri peal. Tarbijate finantskirjaoskust käsit- lenud konverentsil esitles ta uuringut, millest selgus, et eestimaalaste finantskirjaoskus on ebapiisav. „Kokkuvõttes ütlesin, et tegemist on vaese ühiskonna finantskäitumise mudeliga. Vaese selles mõttes, et puhver tulude ja ela- miskulude vahel on väga väike,“ ütles Petti (Delfi 31. märts).

Kesknädal võib täiendada, et kui inimese sisse- tulek vastavalt tööpanusele oleks väärikas (mitte alla tööpanuse nagu praegu), küllap siis paraneks ka Eesti inimese „finantskirjaoskus“. Tuhande-poolteise euro suurusest palgast oskaks vast iga vähegi haridust saanud inimene üürid ja muud olulisemad kulud ära maksta. Kõige taustal on veelgi enam küüniline, et ühelt poolt jätkub riigil laristada sadu tuhandeid, kuid teised riigipalgalised (õpetajad, politseinikud, päästjad, madalama astme riigiametnikud) peavad näppu imema. Tõesti imelik, et riigil üks tasku ajab üle ääre ja teine ripub nagu ker- juse kuue küljes.

Keskerakond pakkus palgalage

Tippjuhtide palgalae teema tõi Keskerakond Riigikogusse esimest korda 2009. ja teist korda 2010. aastal. Kui ikka riigifirmajuhtide palga- edetabeli tipus on keskmise palgasaaja 18 kuu- palga suuruse kuupalgaga isikud, tõuseb töö- poolest päevakorda nende juhtide palgalagi. Kesk pakkus tookord välja, et see piir võiks olla 90 000 krooni – praegu siis 5800 eurot – kuus (vt kõrval Kadri Simsoni tekst). Riigifirmade juhtide palgade kõrval kahvatu- vad isegi paljuräägitud poliitikute ja ministrite ning suuremate linnade linnapeade palgad, mis tunduvad võrdluses lausa väikesed. Miks kaalud nii paigast ära on? Paljud on arva- nud, et riigifirmad rahastavad varjatult teatud erakondi (kindlasti mitte Keski ega sotse, seda on näha nende erakondade valimiskulude man- netusest!). Valimistulemuse põhjal võib oletada, et rahvas maksab elektritõusu ise kinni, ener- giafirma üha suurenevast kasumist saavad juht- parteid oma noosi ja selle rahaga ostetakse vali- mistel rahva hääled. Tore ring! Käsi peseb kätt, ja valimisedu on igavene. Riigiettevõtete juhtidele palgalae teema võttis Kesk Riigikogu koosseisus taas üles 6. aprillil.

Pärnu linnapeal Kivimägil kõige suurem palk

Pärnu linnapea Toomas Kivi- mägi (parteitu) teenib linna- peadest kõige rohkem. 2010. aastal sai ta koos lisatasudega 662 613 krooni (42 300 euri), mis on küll ligi viiendiku vähem kui enne kärpimist Kivimägil ja ta eelkäijale Mart Viisitame- mele (Kesk) välja makstud 794 330 krooni. Seega on Kivimägi keskmine kuusissetulek 55 218 krooni (3530 euri), mis on ju igati korralik põhjamaine palk - Soome keskmine on 3000 euro kandis. Lihtsalt mõned Eesti inimesed on Põhjamaade tasemele varem jõud- nud, mis teha!

Teisel kohal on Rakvere, kus linnapeale maksti aastast välja 630 458 krooni (40300 euri).

Kivimägi

Linnapäid juhtus olema kaks: aasta algul Rannar Vassiljev (SDE) ja lõpul Andres Jaadla (Reform).

Kolmandale kohale tuli 622 607 krooniga Tartu linnapea Urmas Kruuse (Reform). Neljandal kohal püsis 614 212 krooniga Tallinna linnapea Edgar Savisaar.

Raskestimõistetav on ka see, et näiteks Narva linnapea Tarmo Tammiste (Kesk) palgast järg- mine on Saue linnapea aastapalk 496 183 krooni (31 700 EEK kuus). Saue on arvestusse läinud linnade seas 20. kohal.

Linnapeadele makstud tulude hulka on põhipalga kõrval arvestatud ka lisatasud, hüvitised jm tasud. (PM, KE)

Keskerakond: sissetuleku ü 90 000 krooni (5750 e

2010. aasta juunis tutvustas Riigikogu kõnetoolis Keskerakonna algatatud riigi eraõiguslikes jurii- diilistes isikutes (s.o riigiettevõtete juhtorganites) osalemise seaduse muudatusi fraktsiooni esimees KADRI SIMSON.

"Eelnõu on tingitud praegusest majanduslikust olukorrast. Me teame, et erasektor kärbib märkimisväärselt nii töötajate kui ka juhatuse liikmete palka- sid. Leiame, et ka riigiettevõtte- tel tuleb üles näidata solidaar- sust ja kärpida kõrgustesse kerkinud juhatuse esimeeste ja juhatuse liikmete tasusid. Eelnõu kehtestab äriühingu puhul, kus riigil on vähemalt otsustusõigus, juhatuse liik- mete sissetuleku ülemmäär 90 000 krooni kuus. Sama piir- määr kehtestatakse ka riigi asu- tatud sihtasutuste juhatuse liik- mete tasustamisele.

Juhatuse liik- mele maksta- vate tasude summade piir- määr 90 000 krooni kuus. Sama piir- määr kehtestatakse ka riigi asu- tatud sihtasutuste juhatuse liik- mete tasustamisele.

vad nii palk, lisatasud kui ka mitmesugused tulumaksuga maksustatavad boonused.

Kriitikud on arvanud, et palgapiir võib seada ohtu kompe-

JÄRELEANDMATU: Kadri Simson jätkab Riigikogus juba kolmandat aastat nõudmist alandada riigiettevõtete juhtide ülikõrgeid palku.

tentsete inimeste leidmise riigi- ettevõtete juhtideks, sest nende palk ei pruugi olla konkurentsivõimeline. Samas on see piirmäär samas suurusjärgus avaliku sektori kõrgeima ametipalgaga ehk presidendi palgaga. Rääkimata rahandus- või majandusministrist, kelle kohale me samuti soovime kompetentseid juhte.

Ka Eesti Tööandjate Keskkliidu volikogu esimees Enn Veski- mägi on kinnitanud, et üheski riigifirmas ei tohiks maksta praegu palka, mis ületab miljon krooni aastas. Äriühingutes, kus riigil on vähemalt otsustus- õigus, said Eesti Energia, Eesti Raudtee, Tallinna Sadama, Tallinna Lennu- jaama, Lennuliiklus- teeninduse AS-i, Eesti Loots AS-i ja Riigi Kinnis- vara AS-i juhid nii suurt aastatasu, et see tegi kuutasuks üle

90 000 krooni. Neile lisaks üle- tas 90 000 krooni kuus ka Sihtasu- tuse Tartu Üli- kooli Kliinikum ja Sihtasutuse Põhja-Eesti Regionaal- haigla juhatuse osa liikmete põhitasu.

Tõsi, otseselt määrab juha- tuse liikmete tasu nõukogu. Ka selle eel- nõuga annaks Riigikogu nõukogudele seadustatud suu- nise teha palgade kohta konkreetseid otsuseid. Justiitsminis- ter Rein Lang kinnitas, et Riigikogul kui sea- dusandjal on õigus teha otsus, mis ütleb, et täitevvõim ei või anda nõukogu liikmetele suuniseid tõsta eraõi-

Savisaar:

Reformierakond, IRL ja Rohelised tegi

Lühendatult Edgar Savisaare blogist 2. juunil 2009

Täna toimus Riigikogus hääl- tus Keskerakonna eelnõu üle, mis näeb ette, et avalikus sek- toris kehtestatakse ülempiir kõrgetele töötasudele 90 tuhande krooni tasemele. Esimesel lugemisel tegid val- litsusparteid ettepaneku lükata see kohe tagasi.

Seda nad ka saavutasid. Keskerakond avaldas mitu pressiteadet, mis meedias peaaegu täielikult maha vaiki- ti. Ma saan aru, et õukonna- meedia eelvalimiste ajal (Europarlamendi valimised 7.

juunil 2009 – Toim.) ei soovi avaldada rahvale Reformi- erakonna ja Ansipi kohta ebameeldivaid uudiseid.

Tõde aga nõuab avalikus- tamist. Panin Keskerakonna pressiteate siia üles, et asjahuvilised võiks seda lugeda:

"Riigiettevõtete juhtide kõrgeid palku viskusid kaitsma Reformierakond, IRL ja Rohelised. Nüüd on vähemalt selge, kelle kasuks need erakonnad töötavad," ütles Keskerakonna esimees Edgar Savisaar. "Nende mure on vaid

selles, et Eesti Energia, Tallinna Sadama ja Eesti Raudtee juhtidel säiliks praegused enam kui sajatuhan- delised kuupalgad."

Eelnõu hääletamisel parla- mendi saalis olid sotsiaal- demokraadid erapooletud, rahvaliidlastel toetasid Keskerakonda.

"Need olid Reformierakonna, IRLi ja Roheliste koalitsiooni tuleristsed. Valitsuserakonnad näitasid oma nägu ja toestasid rahvale, et lihtsate inimeste muredest ei ole neil sooja ega külma. Tippjuhtide kõrgete

lempiiriks euri)

guslike isikute juhtorganite palk üle teatava piiri. Ilma seadusandja sellise selge tahteta pole nõukogud palku piisaval määral kontrollinud. Näiteks Eesti Raudtee palgakärpeid ei kavanda, aga kaalub lähiajal koondada umbes 300 inimest. Eelmise aasta lõpus koondati ettevõttest juba 200 töötajat. Eesti Energia on teatanud, et majanduse muudatused sunnivad veelgi jõulisemalt kulusid kokku tõmbama, aga kulusid hoitakse kokku tavatöötajate arvel ning vaadatakse üle kehtivate kollektiivlepingute tingimused.

Majanduskomisjoni istungil ütles komisjoni liige Taavi Veskimägi, et tegemist on ideoloogilise lähenemisega. Tõepoolest, praegused nõukogud kipuvad rahulduma pelgalt palgafondi kärpega, mis tähendab valdavalt koondamisi ja reatöötajate palga langetamist. Eelnõu algatajad leiavad, et kokkuvõttes palgafondis ei tähenda praegu seda, et oma palga osas annaks järele ka tippjuhtkond. Selles ongi küsimus.

Me ei leiu midagi uut. Rootsi valitsuse liikmed avaldasid päevalehes Dagens Nyheter programmartikli, milles teatasid, et riik keelab edaspidi riigifirmades tippjuhtide boonused. Alles jääb põhipalk kindlas suuruses. Lisaks riigifirmadele nõuti seda ka riigi osalusega firmadelt. Näiteks TeliaSoneras, kus Rootsi riigile kuulub 37,3% aktsiatest, see õnnestus. Samasugust initsiatiivi üles näidates on USA president Barack Obama ja Föderaalreserv alustanud USA pangandussektori töötasude kontrolli all hoidmist. See ei puuduta mitte ainult neid panku, kes on riigilt toetust saanud.

Seega on tegemist laiemal trendiga, mis majanduslanguse korral tagab, et omapoolse sammu astuvad ka tippjuhid. (Lühendatult Riigikogu stenogrammist)

endale häbi

palkade eest aga seistakse lõpuni," pahandas Edgar Savisaar.

Keskerakonna esimees avaldas arvamust, et nemad seda asja nii ei jäta ja tulevad eelnõuga tippjuhtide palkade kärpimisest uuesti välja. "Kui Laaril, Ansilil ja Strandbergil täna ei olnud häbi, siis loodan väga, et 7. juunil teevad Eesti valijad neile selgeks, kui ekslikel positsioonidel nad on olnud. Nad on küll alati rääkinud solidaarsusest, aga kui asi läheb tegudeni, siis kärbitakse ainult madalalpalgalisi, jättes suurte ülemuste töötasud puutumata," sõnas Savisaar."

Kas Mart Laar on ikka sõnapidaja mees?

Vaatamata mitmetele valimiseelsetele lubadustele pole IRL-i ja Reformierakonna koalitsioonileppes mainitud õppelaenu hüvitamise jätkamist. Üliõpilased on pannud suuri lootusi sellele, et uus valitsus taastaks õppelaenu hüvitamise kõigile neile, kes võtsid õppelaenu enne 1. juulit 2009. Eesti Üliõpilaskondade Liidu (EÜL) esimees Maris Mälzer ütles hiljuti, et sarnaselt pensionisamba maksetele tuleks taastada õppelaenu hüvitamine neile, kellel see lõpetati paaripäevase etteteatamisega.

JAANUS RIIBE
Keskerakonna Noortekogu peasekretär

2010. aasta sügisel kogusid kodanikeühendused üheskoos allkirju õppelaenu hüvitamise taastamiseks. 17. novembril andiski EÜL Riigikogu esimehele Ene Ergmale üle 12 725 allkirja õppelaenu hüvitamise jätkamise kohta. Suur allkirjahulk näitas, et Eestis on tuhandeid inimesi, keda valitsuse tegevus puudutas ja kes arvavad, et nende õiguspärast ootust oli riivatud. Üliõpilaste pahameele taustal muutiski IRL-i esimees Mart Laar enne valimisi oma seisukohti ja väljaütlemisi.

Valimiste eelõhtul, 5. märtsil kasutas Mart Laar Eesti Televisioonis erakondade esinumbrite debatil jõuliselt IRL-i reklaamikampaaniast juba tuntuks seisukohti ja kuulutas julgelt: „Tasuta kõrgharidus tuleb!“

Keskerakonna esimees Edgar Savisaar tuletas Laarile seepeale meelde, et kui toetatakse tasuta kõrgharidust, siis tuleks alustada sellest, et õppelaenu kustutamine uuesti taastatakse, sest paremerakonnad selle ju tühistasid. „Kui ollakse nõus tasuta kõrgharidusega, siis tuleks sinna juurde panna õppelaenu hüvitamise taastamine ja lõpetada ära vahepealne segaduste aeg,“ rõhutas Savisaar. Ootamatult oli Laar ka sellega nõus ja lausus, et selles küsimuses on neil Savisaarega „absoluutne“ üksmeel, ja lubas, et õppelaenu hüvitamise valus küsimus leiab lahenduse. Laari sõnul on valitsus varemgi käitunud nii: kõigepealt tehakse kärbe ja hiljem pannakse eelarvest raha tagasi.

Laari avaldus oli seda üllatavam, et sõnad ja teod on paremerakondadel juba pike-mat aega lahus käinud – veel sama aasta 20. jaanuaril hääletati õppelaenu hüvitamine IRL-i ja Reformi 42 poolthäälega maha ning eelnõu menetlemine lõpetati. Noored emad ja üliõpilased võtsid otsuse vastu nõrdimusega. Juba sel hetkel hoiatasid paljud hariduseksperdid, et IRL-i väljakäidud kõrghariduskampaania ideed jäävad samasse kategooriasse eelnevalt Tõnis Lukase poolt sügisel pakutud

kõrghariduse järelmaksu ideega, mille IRL seejärel maha vaikis.

Endine haridusminister Mailis Reps on rõhutanud, et õppelaenu hüvitamise taastamine on IRL-i tõehetk. Toimunu valguses koputavad noored IRL-i saadikute südametunnistusele, et nad nüüd oma lubadused täidaks ja kuulaks üldsuse tegelikku arvamust.

Valimisprogrammidest
Reformierakonna valimisprogramm seadis õppelaenu puhul eesmärgiks, et aastaks 2015 on iga-aastane õppelaenu summa 3000 eurot. Arvestades, et õppelaenu hüvitamine kaotati ja ka õppelaenu intresside tasumine maksustati, tähendab õppelaenu määra tõstmine ilma mingite hüvitiste või soodus-

tuste taastamiseta tudengitele täiendava võlakoo panekut õpingujärgseks ajaks. See pani üliõpilasi veelgi rohkem küsima: kuidas kavatsetakse kergetäoliselt antud lubadused ellu viia?

Keskerakond rõhutas oma valimisprogrammis, et Eesti peaks olema paik, kus heal tasemel haridus, ka ülikoolid, on kättesaadav andekuse ja töökuse, mitte rahakoti põhjal. Keskerakond toetab õppelaenu hüvitamise taastamist.

Hoiatavad signaalid

Selle kõige taustal mõjus hoiatavalt 27. märtsil ilmunud uudis, et nende õppelaenusajate hulk, kes ei suuda laenulepingust tulenevaid kohustusi pankade ees nõuetekohaselt täita, on viimastel aastatel üha kasvanud. 2010. aasta

7. septembri seisuga laekus pankadelt riigile 476 tasumata õppelaenulepingut, mille kogusumma ületas 18 miljonit krooni. 2009. aastal tuli riigile üle 696 lepingut summas enam kui 21,9 miljonit krooni. 2008. aastal sai riik 453 lepingut (14,3 miljonit krooni) ning 2007. aastal 304 lepingut (9,5 miljonit krooni). Võlasummad on suured.

Koalitsioonikõneluste alguses küsisid üliõpilased, millal ja kas pannakse lauale õppelaenu hüvitamise küsimus. Täna on koalitsioonileping olemas ja nüüd küsivad paljud: kas IRL-i leping valijatega ikka veel kehtib ja kas Mart Laar peab oma sõna? Aeg annab arutust. Noored ootavad.

Henn Põlluaas - Eesti poliitilise (pordu)parnassi turvamees

"Vaidlustasin Vabariigi Valimiskomisjonis Riigikogu valimiste elektroonilise hääletamise korralduse eel-hääletamise päeval 24.02 - 2.03.2011 seetõttu, et kasutatav valimiskorraldus ei kuvanud kandidaatide nimesid korrektselt. Nimekirja lõpus olevate üksikkandidaatide nimed ei olnud nähtavad ja seetõttu polnud valijatel võimalik neile hääli anda," kirjutab Henn Põlluaas (Sõltumatu Infokeskus).

VELLO LEITO
Iseseisvuspartei esimees

Seega siis tehnilised üksikasjad: Windowsi versioon, font jne. Pole huvitav. Palju põnevam on see, miks Põlluaas ei võtnud asja ette laiemas plaanis, nii nagu seda tegi Paavo Pihelgas oma kaebuses VVK-le, näidates ära turvaaukude olemasolu (= võltsingute võimalus) e-hääletuse programimajanduses.

Hääle jagunemise lonkav loogika

Veel. Miks ei märka Põlluaas rängalt lonkavat loogikat selles, kuidas jaotusid e- ja eel-hääled parteide kaupa protsentuaalselt. Need hääled moodustasid kogu häälemahust 36,4%. Kui nüüd reastada parteid saadud e- ja eel-hääle protsentuaalse mahu järgi keskmise suhtes, siis saame arvata:

REF - 120%
EER - 107%
IRL - 103%
RL - 102%
EKD - 101%
SDE - 90%
KE - 87%
EIP - 78%
VEE - 60%

Seega tõmbas e-hääli magnetina Reformierakond, korraliku reha said VEE ja EIP, vin-

gelt väänati hääli välja Keskerakonnalt. Ikka üks ja seesama kuvand, kust hääled tulevad ja kuhu need lähevad. Ja miks Põlluaas ei märka isegi seda, kuidas e-hääled kuhjusid Reformierakonna tipptegijatele personaalselt? E-hääle osakaal kõikidest häälest oli 15,4%. Aga vaadake, kuidas sai e-hääli REF-i juhtkond: 43,6% Keit Pentuse häälest olid e-hääled, Kaja Kallasel 42,3%, Paetil 36,6% jne.

Samas teisest küljest SDE liider Sven Mikser sai e-hääle 25% oma koguhäälest jne, kuni Edgar Savisaareni välja, kes sai vaid 9,7% häälest e-hääletusel. Tegemist on sedavõrd silmatorkava erinevusega, et peaks silma lausa välja torkama!

Kriminaalne inimõiguste rikkumine

Põlluaas ei läinud kaasa Pihelgasega toetamaks, et kogu e-hääletus on kriminaalne inimõiguste rikkumine, tõik, mida tunnustab kogu maailm peale Eesti. Ei läinud kaasa sellepärast, et see ei kuulu tema ülesannete hulka. Tema üles-

anded nõuavad nimelt e-hääletuse "legitiimsuse" toetamist, "hea tava" rahvale pähe-määrimist. Ta kolistab tehniliste üksikasjade kallal, et tekitada palju suitsu, s.t palju tühje sõnu. Taktika on lihtne: ummistada inimeste tähelepanu tähtsusetute detailidega, et need mõtleksid: näe, nii pisikestest asjadest nii palju kära, ju siis asi ise on õige, kui midagi tõsisemat ei leita.

Loomulikult jääb Põlluaasa vaateväljast kõrvale ka see kõige-kõigem, et valimised loetakse legitiimselt toimunuks üksnes siis, kui inimestel on võimalus jälgida eranditult kõikides jaoskondades kõikide hääle liikumist füüsiliselt, seda filmida. Sellise võimaluse tagab üksnes valimine valimispäeval jaoskondades, kus valimiskastid on läbipaistvad ja sedelid liiguvad nii, et on optiliselt jälgitavad ilma katkestuseta. Demokraatlike valimiste põhiolemus on, et valimised tuleb üles ehitada vaatlusjakesksetel, st näiteks mina kui kandideerija ja vaatlaja pean saama vaatluse kaudu toetuse, et kõik hääled läksid ainult

sinna, kuhu hääletajad soovisid, ja mitte ükski hääle ei läinud kuhugi mujale. Lõpetuseks: miks Henn Põlluaas ei seisa ausate valimiste eest, valimisvõltsingute vastu? Agasellepärast, et Eestis kõik valimised võltsitakse ja Eesti poliitilisel parnassil asuvad üksnes need, kes sinna saanud valed, ajupesu, valimisvõltsingute jne kaasabil, ning nende kõrval veel need, kes sinna kaasa võetud kui kohatäitjad ja hääletamismasinad. Henn Põlluaasa taolised "õiguseotsijad" on need, kes tõkestavad tööle tee parnassile ja kaitsevad valet ilmsikutulemise eest. "Henn-põlluaasad" on turvamehed Eesti poliitilisel (loe: pordupoliitilisel) parnassil.

Allikas: www.iseseisvuspartei.ee
Avaldatud koduleheküljel 20. märtsil 2011
Ilmuks Kesknädalas Vello Leito loal

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Plekkornid täis töötegemismängu

Ühiskonna noorem osa, veel pooltühjade failidega inimhakatiseid, aga sageli ka küpskeskealised, on oma töökohal tihti kaasatud mõttetuse töötegemismängu ja vabal ajal tühjutukõlksutuse. Kuigi konverentsisaalis on sama palju inimesi kui presiidiumis, diskuteeritakse äraasetatult sulni näoga ja – ollakse positiivne. Kõigil on surmigav.

Raha jätkub kui raba igasuguste mõtetute ürituste ja üllitiste jaoks (Hea Kodanik, MTÜ infoleht jms). Neis räägitakse kodanikuks olemisest, "kokkuteemisest" ja "kokkukuulumisest", soolisest võrdõiguslikkusest, narkoohvrite päästmisest. Ja muidugi seksüütlusest.

Muide, need sätumused... Psühholoogide arvates tuleks teha järeldused ise oma pere keskel. Kui riiki juhitaks peaga ja loodaks inimestele eluväärsed tingimused, oleks pilt hoopis teine. Kui vanematel oleks aega oma laste vastu huvi tunda, siis väärtustusi poleks. "Jututoad" langeksid iseenesest ära, sest poleks väärsättumusi. Vähemasti mitte nii massiliselt.

Eksponeeritakse "edukat täiskasvanut"

Miks on praegu nii palju väärtustunud hingeeluga lapsi ja noori? Sellepärast, et ärakurnatud isa-ema nuputavad ööd-päevad, kuidas raha saada ja edukas olla. Sest seda kõike meie nn edukas meedia ülistab. Totrusteni läheb: lapsed kutsutakse kokku ja neile eksponeeritakse "üht edukat täiskasvanut"! Ja siis see "edukas täiskasvanu", ütleme, kunstnik, istub laste ees ja pajatab, kuidas ta edukas oskab olla.

Kas ei räägi selget keelt töö mõiste väärtustamisest lõputud turvameeste hordid? Muidugi on tore, et mehed on vähemalt sellegi töö saanud. Vahel nad ajaviiteks haugutavad su peale, kui sa ei istu või ei astu nii kuis vaja. Mul on mõnikord neist turvameestest kahju – mis elu see on, muudkui moluta, vahi, kes sisse astub, ise terve tugev mees. Kahju, et noortel meestel pole meeli- ja vaimukõitvat tööd ega normaalse elu elamise võimalust.

Eluvõimalused ahenevad

Jah, reisida saame tänapäeval rohkem Läände, välismaale ka õppima minna. See töö on aga nii tobe, mida nad pärast tegema peavad, – kõõluda monitori ees kaheksa tundi, ja milline ajupinge on neil peal! Pingetaluvusest on tehtud lausa üks nõue motiivatsioonikirja saatmisel. Kuigi sinnapoole ei tasuks vaadatagi, kus nõutakse pingetaluvust – see ju näitab, et seal on töö halvasti korraldatud. Inimene

ei pea sugugi töötama pidevalt pinges.

Meil oleks nagu mingi eriline headus võibesida juuksetutist varbaküüneni, olla ebaloomulikus "kiipmailingus", nii et õhtuks lõualuud valutavad. Oled positiivseks käsutatud. Stabiilsus on kadunud, järgmine hetk võib kõik olla teisiti. Ei elata juba isegi "päev korraga", vaid "pool päeva korraga". Hommikul ei oska aimata, mis saab õhtuks. Kui see nii kestab mitu aastat, pole see enam huvitav. See on tragöödia.

Vaatasin ühest Kesknädalast erakonna noortekogu nõudmisi. Äkki jõudis mulle kohale: see, mida nad nõuavad, oli alles hiljuti ju kõik olemas! Ja nüüd tuleb uuesti hakata võitlema (!) nende hüvede osalisegi taastamise eest! Kõik on kahe aastakümnega kadunud! Selle pealt kokku hoitud raha on läinud võimuklikule, millega siis mõõda maailma laiatakse, sviitides elatakse ja poripõllu peale lobudikke püsti aetakse.

Äraspidine see Eesti elu...

Labastamisprotsess toimib edukalt

Õeldakse, et nõrdimus ja viha pole hea, et just inimesele endale teeb see paha. Kuidas inimene saab sellest hoiduda? See pole enam võimalik. Vihaseks ajab, kui inimene, isegi see, kes varem tahtis olla nii positiivne, näeb, kuidas tal endal ja tema lähedastel tõmmatakse nahk üle kõrvade. Elu labastamise protsess toimib edukalt.

Uuele põlvkonnale peab vist jääma mulje, et missioonitunne on üleliigne. Sellest enam ei räägitagi, see on olematuks muutunud. On erakonnaklikk ja sandistatud ajudega publik! Mõni juba kelgibki, et tema ei mõtle enam midagi, aitab sellest, mis ette söõdetakse.

Vahel tahaks küsida: kuidas on juhtunud, et kõik halb on lubatud, et kõik ebainimlikud seadused pressitakse läbi, ja mõni kiidab kaasagi? Kas mitte seepärast, et liiga kauaks on jäädud lambaseisusesse, lubatud oma vaimu nudida, ja peas ongi tühjus? Mis ju ongi võimuklikki taotlus olnud. Nagu ütleb saksa-sloveenia elav klassik, satiirik Žarko Petan oma "Aforismides": "Mit leerem Kopf nickt man besser!" ("Tühja koluga on kergem kaasa noogutada!") Nii noogutamegi.

Anne Ratmann, Narva-Jõhvi-Kohtla-Järve

Meedia peab ju end kuidagigi müüma

Meedia pole mitte ainult uudiste kajastaja, vaid ka kõmutootja, et end kuidagi müüa. Kui ei viitsita mõõda vabariiki sõita, et midagi põnevat leida, siis on lihtne ju midagi põlve otsas kokku klopsida pealinnas.

7. aprillil oli meedias juttu olümpiavõitjast Andrus Veerpalust, kes olla mingit keelatud ainet tarvitanud. Samas räägiti, et seda ainet pidavat inimese organism ka ise tootma.

Delfist see sõnum olla alguse saanud. Televisiooni "Kolmeraudses" esinedes Delfi peatoimetaja Urmo Soonvald ütles, et tema isiklikult ei usu, et Andrus Veerpalu süüdi on, sest ta oli teleekraanil väga siiras ja pühkis suisa pisaraid. No kurat, kui juhtajakirjanik ise ei usu sellist asja, miks ta laseb siis 100 protsenti tegelikku tõde teadmata tõmmata olümpiavõitjale solgi kaela?

Siinkohal ka selline näide. Üks vanem mees olla jäänud liikluspolitseile vahele, sest tal olla mõned promillid alkoholi veres olnud. Samas kõik teadsid, et mees ei tarbigi alkoholi, et peab olema mingi eksitus. Mis selgus? Mees olla joonud keefiri, mis seisnud päikese käes, ning see jook pidavat sisaldama natuke alkoholi, kui päikese käes seisab.

Nii võib olla Andrus Veerpaluga, et kui temalt võeti kohe proov peale rasket võistlust, ning see keelatud dopingaine, mida organism ka ise toodab, oligi oma "töö" teinud, ilma et Veerpalu tegelikult oleks tarbinud seda. Nüüd, mil meedia on asja võimendanud, ongi mees süüdlaseks tehtud meedia poolt, ilma et tegelik tõde veel selge on.

Mina pole spordihuviline ning mul pole seetõttu lemmikuid sportlaste hulgas, aga inimlikust seisukohast ma sellist sigadust ei mõista, et keegi tehakse kurjategijaks meedia poolt, et meedial oleks pommuis, millega end müüa.

Hillar Kohv Viinahaualt, Pärnumaa

Kas vähe veel?

Valitsuse ettevõtmisi raadios kiitvatel kommentaaridel on veel vähe sellest, kui raske olukorras on suur osa Eesti rahvast, kes on välja lülitatud tootmise, kultuuri ja poliitika sfäärist ning põgeneb tööotsingul välismaale. Kas meil on

**Kumb on etem: kas oma- või võõra-
maine piits? Selles on küsimus.**

Pilt internetist

tööstus läheb kinni, aga massiline töötus on hoop linna väljasuretamiseks.

Mis on see muud, kui valitsuse tegevusetus oma kodanike suhtes? Küllaltki efektiivse mürgi – venefoobia – abil jätkatakse ka pärast valimisi Keskerakonna hävitamise katset, mis on tuntud diktaatorlik eesmärk vihutatud oponenti suhtes.

Loodetavasti on Keskerakonna jõudu ja tahet ka edaspidi demokraatlikult võidelda riigile ja rahvale kahju toova "võiduka valitsuskursi" ja vaimudiktatuuri vastu.

V. Peterson

Valimistejärgne ja -eelne hinnang

Olgu nüüd viimane kord, kus ma Teid tülitän. Aga oksale ajab fakt, et needsamad limukad ronisid uuesti troonile. See on hirmus nähtus! Juba mu sugulased Saksamaal on šokis: kuidas on ikka võimalik, et needsamad riigi ja rahva hukutajad ning jalge alla trampijad on uuesti võimul!? Uskumatu! Mina samuti hakkas eestlastesse suhtuma teistmoodi - loll ja pimedusega löödud rahvas, kuigi kogu aeg koogutavad: me oleme põhjamaalased. Säh sulle! Olen kindel, et piraatreformistid oskasid e-valimistel petta - paar inimest arvuti juures suutsid pruulida reformikatele vajaliku hääletarvu.

Ja nüüd siis on vaja upitada impordipresidenti ametisse veel neljaks aastaks, et ta saaks oma tibiga istuda lossis ja vahetevahel esineda sisutühjade kõnedega. See on saatanlikult kaval: presidenti valib Riigikogu. Too süldimass teeb ikka nii nagu võõrad kapitalistid soovivad – mees, kes kaitseb röövkapitaliste, sobib nende meelest troonile. Kas siis eestlastel ei ole ühtki tõeliselt intellektuaalset inimest riigipeaks?!

Kuidas ikka eestlastel ei vea! Igast kandist! See on kadunud rahvas! Pole enam kahtlust – Eesti läheb põhja nagu parvlaev Estonia.

Tunnistan, et mul hakkab paha, kui TV-ekraanil defileerib seesama pättide ja rämpseestlaste rodu. Millised rahulolevad lõustad! Fui! Rohkem ma teid ei tülitä. Vaatame, mis nelja aasta pärast on sellest maast ja sellest rahvast järele jäänud. Otseki oleks Brežnevi aeg tagasi tulnud...

Jörg, baltisakslane, kes 1938/39 ei lahkunud
Vaterlandi, Tallinn-Sikupilli

Valimised v

**Sina ju ütled:
Ma olen rikas ja mul on vara küllalt ega ole mul
midagi vaja. Ja sa ei teagi, et sa oled vilets
ja armetu ja vaene ja pime ja alasti!**

Ilm. 3,17

KARL LUST
kolumnist, SDE

1980–1990 tuli Eestis ühe naise kohta üle kahe sünnituse, 1988–1989 püstitati saja aasta sündivusrekord. Järgnesid koletu langus ja kerge tõus 2000. aastatel. Tänavusest aastast jääb tööealisi aina vähemaks. Rahva allesjäämisest ei saa tõsiselt kõnelda isegi mitte enam koalitsioonilepingus. Kui rahvas välja sureb, pole ka riigil mõtet. Jaanuaris pidas eesti rahvuse ja kultuuri säilimist esmatähtsaks vaid 54% vastanutest, kuid märtsikuulset Riigikogu valimistel häälendasid pooled sisuliselt selle vastu. Samuti need, kes ei käinud valimas.

Ivar Raigi arvates pole kodanikel riiki vaja, kui see neid ei kaitse. Eestis elab 165 000 inimest absoluutses vaesuses ja ettevõtjate huvid on alati seatud kodanike omadest kõrgemale (Äp 11.03.2011). Rahva hävingu tingib äärmusliberalistlik teooria ja praktika, mis panustab inimarengu asemel majanduskasvu.

Peamine on inimkapital

Kõigis postsovetlikes riikides jääb rahvastik vähemalt pooleks sajandiks kiduma. Eestis oli suurim sündivuse langus 1991–1995. Seetõttu püstitas president Arnold Rüütel küsimuse Eesti jätkusuutlikkusest ja Riigikogu kiitis 2007. aastal heaks strateegia „Säästev Eesti“. Jätkusuutlikkus kätkeb endas nii inim-, sotsiaal-, majandus- kui ka looduskapitali, aga selle teemaline jutt tundus juba siis kõvade väärtuste pooldajale Hardo Pajulale iiveldamaajav. Meie väljasuremise taga seisabki liiga napp panustamine inimkapitalisse; see on parempoolsuse üldsisu.

Mart Laari esimene mure valimiste järel oli maksude vähenemine, nagu elaks ta võõras riigis. Läänes moodustab inimkapital kolmveerandi rahvuslikust rikkusest, toodetud kapital vähem kui veerandi. Seda põhiasja on rahva eest 20 aastat varjatud ning see tingib jätkuvalt väärased valikuid ja arusaamu, nagu oleks tähtis raha, mitte ühiskond.

Meie SKT ühe inimese kohta on Venemaa omast 20% kõrgem, nagu see oli ka nõukogude ajal, ja 70% sellest moodustavad välisinvestee-

ringud. Nende siiatoomiseks hoitakse palgad ja maksud madalad. Nüüd päästaks meid vaid „tark töö“ koos kõrgete palkade ja maksudega (Sven Mikser, Äp 28.02.2011). Masu ei toonud kaasa mitte uuendamise, vaid brežnevliku stagnatsiooni: majandusstruktuur ei muutunud, innovatsiooni ei toimunud. Ühiskond hoopis tardus nii vaimselt kui ka sotsiaalselt, ning võimuparteisid ootas kaotuse asemel võit. Kriisi sügavuse peapõhjus oli õigele risti vastupidine majanduspoliitika. Näiteks Poolas majandus kasvas.

Lootused haridusele

on tugevasti liialdatud – Eesti õpilased on 25 Euroopa riigi seas kõige rõõmutumad ja nende suure stressi põhjus võib peituda sotsiaalses ebavõrdsuses. Rikaste ja vaeste perede väljaminekud kultuurile erinevad kuni 200 korda; paljudel lastel pole leibagi ja nende puhul on andest valus rääkida. Soome meile eeskujuks ei sobi, seal on sotsialism. Kooli uus õppekava on orienteeritud reaalse õpilase asemel ideaalsele. Kohustuslik on vaid põhiharidus, ja kõik ei saa sedagi. IRL-i populistlik lubadus – tasuta odav kõrgharidus (õppekohtade arvu suurendamine 12 500 võrra) – on eeskätt rahva raha kulutamine gümnaasiumikursuse järeleõppimisele, vähemvõimekate ajaviitele ja töötu staatuse edasilükkamisele. Senine hariduspoliitika on meid ilma jätnud 7000–16000 IKT (info- ja kommunikatsioonitehnoloogia) spetsialistist (A. Sild) ja 40 protsendil elluastujatest pole tööd. Töötute ümberõpe ja heitunute resotsialiseerimine nõuab pakutavast kümme korda rohkem raha. Rikaste rikastumist vaeste arvult (sh peagi kehtima hakkava sotsiaalmaksu lae

**Kui lapsed on
sündimata ja 10%
rahvast välja
rännanud ning
töötus on 13%, siis
pole varsti ka pen-
sionimaksjaid.
Nagu ei saa süüa
kartulikoori, kui
pole kartuleid.**

abil) on 20 aastat edukalt varjatud majanduskasvu loosungiga. Parempoolsed on liiga kergel käel ohverdanud inimvara (rahvaarv ja -struktuur, tervis, haridus, kultuur, sotsiaalne sidusus, tööhõive, regionaalareng). Enne Euroliitu astumist olid meie sotsiaalkulud seitse korda väiksemad liidu keskmisest, inimene oli odavam kui nõukogude ajal. SEB majandusanalüütik H.

õitis surm. Kaotas rahvas

Pajula võrdleb Euroopat ema poolt ära hellitatud impotentse noormehega (PM 8.03), kuigi meie riigieelarvest tuleb veerand just sealtsamast Euroopast. Parempoliitika võidukäik peaaegu kõigil valimistel näitab neid toetavate huvigruppide rikkust ja võimu meedia üle.

Elu hind

Iseseisvuspäeva peol Estonias jäeti tants ära, sest kümme last ja noorukit olid just tulekahjus hukkunud. Võib-olla ei läinud kõigil ka hõrgud suupisted kergelt kurgust alla, sest riigis on näljas 20000 last. Nende heaks ei tehta praktiliselt midagi. Omavalitsused on abitud, sest riik on nad kriisi ajal paljaks riisunud. Maamaksu kaotamine kodualusel maalt halvendab omavalitsuste rahastamist ja seetõttu meie kõigi elukvaliteeti märgatavalt, moodustades samas meie kodukuludest kütte-, elektri jm kulude kõrval tühise osa. Abi olnuks hoopis elektri- ja kütuseaktsiisi alandamisest. Maa täitmiseks lastega on vaja raha, sotsiaalseid tagatise ja turvalisust. IRL lubas kord igale lapsele 1000 krooni kuus, aga Juhan Parts kavaldas juba 2003. aastal Riigikogus, väites, et ainult abirahast ei piisa. Meie SKT ühe isiku kohta – 19000 USD – ei ole nii väike, et poleks saanud tõsta riigi kulutusi lastele 1,75 protsendilt SKT-st 2,5 protsendini, nagu seda soovis Urve Palo (SDE). See puuduv 1% SKT-st on eesti rahva elu hind. Inimilgi eripära on kollektiivne vastutus laste üleskasvatamise eest.

Vanemaalised

on valimistel ära osetud populistlike lubadustega tõsta pension kahekordseks (RE) või kehtestada emapension ja lese-toetus (IRL), kuigi õiglasem olnuks taastada näiteks matu-setoetus. Raha vajavad lapsed, ja kohe. Kui lapsed on sündimata ja 10% rahvast välja rännanud ning töötus on 13%, siis pole varsti ka pensionimaksjaid. Nagu ei saa süüa kartulikoori, kui pole kartuleid. Julgemad ja targemad prognoosivad tulevikus pensionide kadumist. Parempoolsed on tõstnud pensioniiga naistel 12 aastat, KE aga suurendanud pensioni viimati valitsuses olles 800 krooni, ohverdades astmelise tulumaksu. SDE on toetanud pensionide indekseerimist. Tohtu rahvastikukao tingimustes on edasielamiseks jäänud viimane abinõu: tuua igal aastal sisse vähemalt 10000 võõrtöölisi, välja on käidud idee 100000 kätepaari ajutiseks kaasamiseks. Muukeelsetega saab eesti keeles suhelda ainult nende keeleoskuse kõige madalamal tasemel, ja nii tekibki uus, väga halb eesti keel. See on väära integratsioonipoliitika üks tulemus. Emakeeletunde saavad lapsed oma kooliaastate jooksul 490 tundi vähem kui uus-venestuse ajal 1980-ndate algul.

Kuna talud

ühistegevuseta püsida ei saanud, on meil 0,4 miljonit ha kasutamata põllumaad, mida 1. maist saavad EL kodanikud vabamalt osta. Toidu hind maailmas ainult kasvab (meil eelmisel aastal 13,7%). Eestlastest saavad omal maal taas rentnikud. Tööstusest on 2/3 väliskapitali käes ja kasum voolab välja maksuvabalt. Enamik majandusotsuseid tehakse Brüsselis. Meie hooliks on maksud, sotsiaalpoliitika ja kultuur. Viimane on alarahastatud ja riigieelarvest kõige vähem raha juurde saanud valdkond; kaua ta globaliseeruv maailmas massikultuuri survele vastu ei pane. EELK peapiiskop Andres Põder juhtis oma iseseisvuspäeva-jutuluses tähelepanu

Eestis tekkis kapitalismi alus – püha ja puutumatu eraomand – tagastamisest, riigivargusest ja spekulatsioonist. Töö kaotas moraalset väärtust ja motivatsiooni.

2000 avariilisele mälestisele Eestis, neist 70 on luteri usu pühakojad.

Kapitalism ja vabadus

Eestis tekkis kapitalismi alus – püha ja puutumatu eraomand – tagastamisest, riigivargusest ja spekulatsioonist. Töö kaotas moraalset väärtust ja motivatsiooni. Võim läks raha ja rahameeste kätte. See on pluto-kraatia. Raha asutab parteisid ja võidab valimisi, loob õigust ja õiglust (Kuno Janson, Sirp 18.02.2011), „tõest“ rääkimata. Raha on ainujumal. Inimloomus peab tõeks silmanähtavat valet, kui teised seda teevad. Postimees väitis päev enne valimisi, et Tallinnas on lumi juba peaaegu musta värvi; varem oli ETV korduvalt näidanud lumeküllust ja tänavate libedust pealinnas. Aga mujal? Auklikud teed iseloomustavad kogu meie riiki ja selle transpordipoliitikat, ülikõrge kütuseaktsiis annab õiguse valitsuselt nõuda paremat. Tallinn on maailma üks intelligentsemaid pealinnu ja tuleb töötusega Euroopa tasemel hästi toime. Kuna meedia räägib pealinnast eeskätt halba, on linnakodanikul õigus tõesele infole. Et ta näiteks ei hääletaks Liisa Pakosta poolt, kes sulges üheksa lasteaeda. Meile on hiljemalt nõukogude ajast omane enda tegelikust paremana demonstreerimine (*show off*). Seda annab tabavalt edasi Eduard Vilde „Tabamata ime“ lavastus Vanemuises. Meie majanduskasv 6,7% ja uue aasta prognoos 5% on Euroopa suurimaid. Paraku on see 15-protsendise majanduslanguse august välja ronimise kiirus, fooniks 6-protsendine inflatsioon, 100 000 kadunud töökohta ning väljarännanute tohtu hulk. 45% rahvast leiab,

et asjad liiguvad õiges suunas, samal ajal kui EL-s vaid 27%, kuigi tegelikult on asjad põhimõtteliselt valesi. NO99 uus lavastus „The Rise and Fall of Estonia“ näitab „allakäigu-idusid“. Lootus on võitmatu jõud ja kõige tõhusam relv (Silver Rattasepp, Sirp 21.01.2011) ning selle abil on kõige kergem petta, eriti valimiste ajal.

Eesti meedia peab oma isandate meelega müüma reaalsuse tõepärase pildi asemel magusaid kujutlusi ja mustama Keskerakonda.

Inimlik erinevalt loomadest

on oma liigikaaslaste suhtes agressiivne. Kriis on Eesti sotsiaalselt ja rahvuslikult lõhet süvendanud, vastuolusid teravdanud ja uusi lahendamataid probleeme kuhjanud. Keskerakonna ja Edgar Savisaare tõrjumine on alati meie sotsiaalset kapitali ohtlikult vähendanud, ning see näitab kahe juba eri keeles kõneleva Eesti olemasolu. Parempoolsed on siin välja arendanud vaesuse vabariigi. Rahulolematutega toime tulekuks jätkub Andrus Ansipil nii kogemusi kui ka julgust veelgi jõhkramaid vahendeid käiku lasta. Rahvast hoitakse sotsiaalse ja poliitilise hirmu all ning ta ei leia tuge ja kaitset ei meediast ega kirikult, ametiühingutest rääkimata.

Ansipi otsus 14. dalai-laamat ametlikult mitte vastu võtta oli Eestile eetilisel ja poliitilisel reeturlik, sest Tiibeti olukord on halvem kui meil Stalini ajal ning Tiibet on olnud ka iseseisv riik. Mis alus on meil sel juhul kommunismi kuritegusid hukka mõista? Venemaa suhtes pole senini suudetud ajalugu, poliitikat ja majandust lahuse hoida, ning see on hävitanud tuntava osa meie geopoliitilisest väärtusest.

Kas Riigikogu valimised olid eetika referendumiks (T. H. Ilves)? Ülima hüvega tegeleb Aristotelese arvates poliitika, eetika on selle osa. Viimast saab (eriti Hegeli järgi) hinnata ainult tagajärgedest lähtudes. Uuskvaliteetideleping eelistab taaskord liberaalseid väärtusi sotsiaalsetele. See tagab vabaduse vähestele, orjuse paljudele. Eurooplased ei suuda ilma vabaduseta elada ja seetõttu lahkuvad inimesed siit kümnete tuhandete kaupa mitte itta, vaid läände.

Eesti hävingu algus ja ots

Enne valimisi usaldas parteisid 18% kodanikest, 44 protsendil puudus nende suhtes kindel eelistus. Valimistel otsustab liiga palju raha või selle puudumine. E-valimised ei ole ühetaoliselt ega taga salajasust, väga paljud ei suuda ise valimisjaoskonda minna haiguse, kauguse jm põhjustel. Aga valimiskastide juures võitis Keskerakond. Eestlased kipuvad oma ekslikes valikutest süüdistama valimissüsteemi, kuigi sellest paremat pole siiani välja mõel-

dud. Otsuseid elusate ja elutute asjade vahel tehakse pidevalt; see on parem- ja vasakpoolsuse küsimus. Riigikogus on rahvaasemik pelgalt nupulevajat ja opositsioon koalitsiooni meelest mööbel. Eestis on klikivalitsus. Turumajandus tegi kiire lõpu endisaegsele inimesele koos Eesti ajast ja veel varasemast pärit mentaliteedi ja eetosega ning tegi temast tarbija.

Valele teele juhatas inimesed Eesti Kongress, millelt oodati „vana vabariigi“ taastamist. See oli võimatu nagu Suure Prantsuse Revolutsiooni katse taastada antiikset Rooma vabariiki. Mõlemal juhul peeti peamiseks üksikuid pealispindseid tunnuseid. Inglise mõtleja Edmund Burke, kes jälgis prantslaste katsetuste esimesi kuid, kirjutas, et kõige hukatuslikum on väga paljude põlvkondade jooksul kujunenud ühiskond asendada uuega, mis põhineb mõistusel konstruktsioonidel. See oli põhiviga ka V. I. Leninil, samuti M. Laaril. Ühiskondlik leping tuleb sõlmida mitte ainult meil omavahel, vaid ka enne meid elanud ja pärast meid tulevate inimestega. Ühiskond ja rahvas on enam kui omakasupüüdlike indiviidide kokkulepete summa.

Äsjalinastunud Eesti filmis

„Surnuaiavahi tütar“ käib pereisa Soomes töö ja töötute pereema on krooniline alkohoolik, kel pole raha viinaraviks, kes võtab SMS-laenu. Hooletusest süttib maja ja üks lastest hukub tules. Isa ja ema kaotavad vanemlikud õigused. Nad ei osanud elada, tõdeb Soome pastor, andes ka pisut lootust, et asju saab muuta. On täiesti arusaadav, kellele filmis hauda kaevati. Parempoolsed ootavad vahel kriitikutele Eestile paremaid lahendusi või küsivad, mis on valesti. Aga liberaalsus ise on üleni üks viga. Liberalismile on olnud alternatiive ja kus on valikuvõimalus, seal on ka vastutus.

ETV näitab peaaegu iga nädal filme kohutavast olemusvõitlusest loomariigis, inimeste omast mitu korda päevas. Ometigi erineb meie arvata eellane *Ardipithecus ramidus* agressiivse šimpansi eellasest väiksemate kihvade poolest ja püstikäimisvõime tegi ta käed vabaks teist aitama. Vanim teadaolev inimlane erineb ahvist oma elukaaslase ja järeltulijate eest tõhusama hoolitsemise poolest. See tingis aju kasvu, millele aitas kaasa ka keerukas suhtlemine grupis. Nii oli 4,4 miljonit aastat tagasi, 2 miljonit aastat enne esimese tööriista kasutuselevõttu. Poole sajandi pärast on enamik praegusi valijaid ja valitavaid jõudnud igavikku. Ilmselt ei pärita seal aru lõputu hulga pisiasjade pärast, mis meile elus olulisena tundusid, vaid küsitakse: mis õigusega te siin 10 000 aastat elanud ja töötanud rahvatõule otsa peale tegite?

TALLINNA TV

18. aprill - 23. aprill

ESMASPÄEV, 18. aprill

09:55	KAVA
10:00	TeTeVeke: multifilm*
10:15	Terve tervis*
10:45	Kultuurimeeter*
11:15	KodanikuTV. Südamele ära*
11:45	Eesti Meistrivõistlused 10 tantsus. Täiskasvanute klass*
12:25	Kuum ja terav*
13:05	InfoTV
18:55	KAVA
19:00	TeTeVeke: Vurr*
19:10	TeTeVeke: multifilm
19:30	Hingelt tugevad, 1. saade
20:00	Pealinnapilt
20:30	TÄNA. Pealinn uudised
21:00	Värv
22:50	KAVA
22:55	Hingelt tugevad, 1. saade*
23:25	Pealinnapilt*
23:55	TÄNA*
00:25	Värv*
02:15	InfoTV

TEISIPÄEV, 19. aprill

09:55	KAVA
10:00	TeTeVeke: Vurr*
10:10	TeTeVeke: multifilm*
10:30	Hingelt tugevad, 1. saade*
11:00	Pealinnapilt*
11:30	Kasvamine*
12:00	InfoTV
18:55	KAVA
19:00	TeTeVeke: Vurr*
19:10	TeTeVeke: multifilm
19:20	Õigusnõu
19:40	Dokumentaal. Erki Kasemets
20:00	Dokumentaal. Keraamik Leo Rohlin
20:30	TÄNA. Pealinn uudised
21:00	Surmani koos
22:25	KAVA
22:30	Õigusnõu*
22:50	Dokumentaal. Erki Kasemets*
23:10	Dokumentaal. Keraamik Leo Rohlin*
23:40	TÄNA*
00:10	Surmani koos*
01:35	InfoTV

KOLMAPÄEV, 20. aprill

09:55	KAVA
10:00	TeTeVeke: Vurr*
10:15	TeTeVeke: multifilm*
10:30	Õigusnõu*
10:50	Dokumentaal. Erki Kasemets*
11:10	Dokumentaal. Keraamik Leo Rohlin*
11:40	Eesti lövid*
12:00	OTSE: Linnavalitsuse pressikonverents
12:30	Eesti meeste turnipidu*
13:30	InfoTV
18:25	KAVA
18:30	TNTV
19:00	TeTeVeke: Vurr*
19:15	Terve tervis
19:30	Linnavalitsuse pressikonverents*
20:00	Kultuurimeeter
20:30	TÄNA. Pealinn uudised
21:00	Piirilinn
22:30	KAVA
22:35	TNTV*
23:05	Terve tervis*
23:20	Linnavalitsuse pressikonverents*
23:50	TÄNA*
00:20	Piirilinn*)
01:50	InfoTV

NELJAPÄEV, 21. aprill

09:55	KAVA
10:00	TeTeVeke: Vurr*
10:15	Terve tervis*
10:30	Linnavalitsuse pressikonverents*
11:00	Pealinnapilt*
11:30	TNTV*
12:00	Hingelt tugevad
12:25	Alternatiiv*
12:55	Kultuurimeeter*
13:25	InfoTV
18:55	KAVA
19:00	TeTeVeke: Vurr*
19:10	TeTeVeke: multifilm
19:15	Kalevi lahtised meistrivõistlused rühmvõimlemises*
19:45	Koos parima sõbraga

20:00	KodanikuTV. Südamele ära
20:30	TÄNA. Pealinn uudised
21:00	Karm Värv
22:35	KAVA
22:40	KodanikuTV. Südamele ära*
23:10	Kalevi lahtised meistrivõistlused rühmvõimlemises*
23:40	Koos parima sõbraga*
23:55	TÄNA*
00:25	Karm Värv*
02:00	InfoTV

REEDE, 22. aprill

09:55	KAVA
10:00	TeTeVeke: Vurr*
10:10	TeTeVeke: multifilm*
10:30	Koolide teatrifestival Krõf 2011
11:15	KodanikuTV. Südamele ära*
11:45	Noorkuu kevadkontsert Kalevi lahtised meistrivõistlused rühmvõimlemises*
12:30	Koos parima sõbraga*
13:00	Kontsert "Kullaproov".
13:15	InfoTV
14:15	KAVA
18:55	KAVA
19:00	TeTeVeke: Vurr*
19:15	TeTeVeke: multifilm
19:20	Kuum ja terav
20:00	Kultuurimeeter
20:30	Terve tervis
20:45	Kõnele meile armastusest
21:45	Barfuss
23:35	KAVA
23:40	Terve tervis*
23:55	Kuum ja terav*
00:35	TÄNA*
01:05	Kultuurimeeter*
01:35	Barfuss*
03:25	InfoTV

LAUPÄEV, 23. aprill

09:25	KAVA
09:30	TeTeVeke: Vurr*
09:45	TeTeVeke: multifilm*
10:00	Hommikukohv
10:30	Kultuurimeeter*
11:00	Õigusnõu*
11:20	Terve tervis*
11:35	Garaažist välja*
12:05	Kontsert "Kullaproov".
13:05	Koolide teatrifestival Krõf 2011*
13:50	Barfuss*)
15:40	InfoTV
18:55	KAVA
19:00	TeTeVeke: multifilm
19:15	Aleksei Turovski lood
19:45	Noorkuu kevadkontsert
20:30	TÄNA. Pealinn uudised
20:45	Euroopa tee
21:00	Garaažist välja
21:30	Last ostmas
23:10	KAVA
23:15	Garaažist välja*
23:45	Aleksei Turovski lood, 8*
00:15	Kontsert "Kullaproov". 2 osa*
01:15	Last ostmas*
02:55	InfoTV

PÜHAPÄEV, 23. aprill

09:25	KAVA
09:30	TeTeVeke: multifilm*
09:45	Euroopa tee*
10:00	Terve tervis
10:30	Hommikukohv*
11:00	Kõnele meile armastusest*
12:00	Garaažist välja*
12:30	Kuum ja terav*
13:10	Last ostmas*
14:50	InfoTV
18:55	KAVA
19:00	Koos parima sõbraga*
19:15	Koolide teatrifestival Krõf 2011*
20:30	TÄNA. Pealinn uudised
20:45	Euroopa tee Vene keeles*
21:00	Vesi
23:00	KAVA
23:10	Noorkuu kevadkontsert*
23:50	Kõnele meile armastusest*
00:50	Vesi*
02:40	InfoTV

